

Anadolu Kadınıym 2

– Mosell 07 · 19 Temmuz 2015

Abiyim dedim hemen ben çekildim konuşma mesafesinden uzaklaştım çocuk ne oldu bilmiyorum ama benim felaketim olmuştu o gün... Bana zehir etti günümü o oğlanla konuşan senmisin. Anam hiç benimle konuşmuyor önden önden gidiyor çeketinide yarım omuzuna atmış öylece yelliki beni orada elinden gelse öldürecek...

Kızılay`ın o ağustos sıcağında hiç çekilmez beni hem korku hem sıcak hava derken kızım ölümün geldi işin yoksa ... uğraş dur bu abiyinle...

Kendisi birazda bize ters düşerdi fikir olarakta o sınava nasıl geldi bende anlamadım. Otobüse bindik Ankara Mamak`a doğru ilk konakladığımız eve gideceğiz diğer ablamda aynı yerde birleşecektik ayrıca konukladığımız ailenin kızlarında sınava bizimle beraber girmişti hep birlikte aynı yerde buluştuk onlarda şahit oldular bu abiyimin ters hareketler sergilemesine... Bana göz ettiler birşeyi var diye ben yine aynı konudan bahsediyordum...

Olacak gibi değil beyin arızası gibi bir şey...

Ablam ne oldu buna acayipleşmiş bende durumu anlatıyorum aynı yukarıda dediklerimi hemde kendime moral veriyom inşallah biraz anlayışlı olur bunun kafasının bu kadar dar olduğunu ne bilirdim... Onunla o sınava gittiğime bin pişman oldum tãki konukladığımız evdede sürdü bu dargın tavırları ne kadar üzücü...

Her defasında konuşuyorum bana hiç cevap vermediği gibi ağzını bıçak açmıyordu hırsından heran patlayacak otomatik tüfek gibiydi... Artık elindeydim!. Nasıl bir anlayışsa...

Oysaki ailem çok çağdaşdı, onada yüklemişlerdir o duyguları ama genede kendisi dış çevreyle çok içli dışlı olduğu için çılgın birazda cahilce tavırlar sergiliyordu. Çevreden aldığı huylarını bana uyguluyordu. Ailemiz teloranslıydı diğer ailelere nazaran herkes dinlenir sözü alınırdı...

Abiyim bu tavırlarını tãki evimize gelene kadar sürdürdü.. Babama anlattım bu konuları böyle böyle oldu bana tavır sergiliyor hiç anlamış değilim dedim.. Babam çok anlayışla karşıladı kızım tabiyiki siz okullusunuz ilerki hayatdada bir sürü insanlarla karşılaşacaksınız gayet normal senin okullu insanlarla konuşman!. Öylecede anlatdıktan sonra rahatlamıştım dargınlık meselesini üzerimden o kocaman yükü attığımın sevincini Babamla konuşarak sonuca bağlamıştım. Abiyim daha tavır yapmakta kararlıydı neden hiç anlamamıştımda?..

Bayağı bir zamandan sonra normal olmuştu...

Şimdi onunda cenazesine bilene gidemedim bu gürbetlik denen beladan toprağın bol olsun!.. Tüm geçmişlerimin mekanı cennet olsun.. Kendisi güya beni koruyormuş sanki benim aklım yok.

Unutamadığım bir günümüde bende bunuda iki satırlada olsa atlamadan geçmek istemedim... Anadolu erkegi modeli buda benim Abiyim....

07 / 12 / 2014 .

Wederath`dan Dönüş Korkmaz...